

RH TRGOVAČKI SUD SPLIT
Split, Sukoišanska 5

Na br:ST-630/2018

PODNEŠAK STEČAJNOG VJEROVNIKA

I Ovim se podneskom stečajni vjerovnik očituje na podnesak navodnog razlučnog vjerovnika kako slijedi: Neosnovani su svi navodi iz podneska razlučnog vjerovnika od 24.2.2025.g. Naime, razlučni vjerovnik opširno opisuje stanje u kojem se nalazi razlučni vjerovnik osporavajući stečajnom vjerovniku procesna prava očito je mislio nešto drugo (pretpostavljamo pravo legitimacije na procesne postupke) iako iz nijednog rješenja do sada Sud nije osporio njegova prava.

Nadalje, bespredmetno komentira parnične postupke koje je poduzeo stečajni vjerovnik i presumira njihov konačni ishod bez ikakvog osnova, jer o njihovom ishodu odlučuje jedino SUD.

Nadalje, pokušava komentirati Odluku Visokog trgovačkog suda RH pod brojem PŽ-1002/2025 od 29 travnja 2025.g. iako navedeni Sud u svojoj Odluci uvažava neke dijelove žalbe stečajnog vjerovnika a od kojih zavisi da li je „razlučni vjerovnik „zaista razlučni vjerovnik te kako iz Odluke VTS-a proizilazi citiramo strana 7 AD 4 „Sud u obrazloženju prvostupanjske Odluke o odluci o troškovima nije u potpunosti naveo razloge iz kojih bi bilo moguće utvrditi pravilnost takvog obračuna“

Nadalje, na istoj strani pod 22 drugostupanjski sud navodi „razlučni vjerovnik ima pravo samo na troškove iz ovršnog postupka a ne na troškove stečajnog postupka sve na temelju čl.114 st.5 OZ-a.

Iz odluke VTS-a strana 8 osporava prvostupanjsku Odluku da nije dao razloge o iznosu dosuđenog troška u visini od 139.318,67 eura te da se iz stanja spisa to ne može utvrditi.

Iz Odluke VTS-a također na istoj strani pod t.23 da je nejasno obrazloženje prvostupanjskog rješenja pod t.19.

Na strani 9 rješenja VTS-a AD 5 navedeno je da će prvostupanjski sud posebnim Rješenjem odrediti nagradu stečajnom upravitelju što govori u prilog da ne dostaju razlozi o odlučnim činjenicama pa se prvostupanjska Odluka ne može ispitati.

Također iz drugostupanjske Odluke na istoj strani proizilazi da iznos od 161.235,00 eura odnosi na trošak odvjetnika u stečajnom postupku a već smo naprijed istakli da isti ne mogu pripasti u stečajnom postupku nego samo troškovi ovršnog postupak u skladu sa zakonskim propisima.

Što se tiče ostalih žalbenih razloga istaknutih u žalbi drugostupanjski sud na strani 11 Odluke navodi da je temeljem članka 117 OZ-a propisano da osoba koja se namiruje iz prodajne cijene može ako to utječe na njezino namirenje najkasnije na ročištu za diobu .drugoj osobi osporiti postojanje tražbine a ovo obrazloženje je u suprotnosti sa podneskom razlučnog vjerovnika koji tvrdi da stečajni vjerovnik nema takva procesna prava.

Odredbom čl.118 OZ-a sud će osobu koja je osporila tražbinu uputiti da u određenom roku pokrene parnicu jer Odluka zavisi od spornih činjenica i učinila vjerojatnim postojanje razloga za osporavanje Sud je trebao odgoditi namirenje razlučnog vjerovnika čija se tražbina osporava jer je stečajni vjerovnik dostavio dokaze o pokretanju parnice kao i tužbu za utvrđenje ništetnosti isprava na temelju čega je nastalo razlučno pravo .

Stečajni vjerovnik je u navedeni spis dostavio tužbe kako iz Trg.suda Split tako i iz Općinskog građanskog suda Zagreb .

Dokaz:kao u spisu
Punomoć za zastupanje

Na strani 11 pod 36 drugostupanjski sud navodi „ako je parnica pokrenuta tada je postojanje tražbine sporno a što proizilazi iz Odredbe st.6 čl.118 OZ-a kojom je propisano da presuda donesena u parnici o osporenoj tražbini dakle u parnici u kojoj se utvrđuje da tuženik nema pravo namirenja svoje tražbine djeluje kako u odnosu na ovršenika tako i na sve vjerovnike.

Dakle,iz prethodno navedenog proizilazi da ako je pravomoćno odlučeno o ništetnosti Ugovora o zajmu i pozajmica ,još nije odlučeno o sporu o ništenosti Ugovora o cesijama i ustupu potraživanja u vezi tih navodnih zajmova i pozajmica pa je stečajni vjerovnik podnio tužbu radi osporavanja tražbine Petra Pipuza i osporavne tražbine razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić o čemu su dostavljeni dokazi a ponovno se dostavljaju.

Pa stoga u Odluci VTS-a na strani 12 t.39 u rješenju Sud navodi da je nejasno i protuvrijedno prvostupanjski sud utvrdio da ne postoje sporne činjenice jer isprave u spisu govore upravo suprotno a i tvrdnja prvostupanjskog suda kako vjerovnik Josip Šarko navodno nema pravo osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić. Itekako ima pravo na osporavanje tražbine koje su nastale na nezakonit način kao i presude zbog ogluhe ako iz društvenog Ugovora društva Kumulus d.o.o. proizilazi da za bilo kakvu pravnu radnju mora postojati dva potpisa ,pa je osoba koja je sve to potpisivala počinila zlouporabu službenog položaja je u suprotnosti sa odredbama Zakona o trgovačkim društvima pa takvi Ugovori „cesije i drugo smatra se da nisu ni nastali .

To je izričito navedeno u Odluci VTS-a strana 13 „da pogrešno prvostupanjski sud zaključuje da je u suprotnosti sa Zapisnikom sa ročišta (strana 1012 spis) kao i da je radi osporavanja stečajni vjerovnik pokrenuo 2 parnična postupka koji su u tijeku.Stečajni vjerovnik je u podnesku od 11 listopada 2024 g. iznio i primjedbu da ovaj stečajni vjerovnik vodi parnične postupke protiv sada

razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić radi proglašenja izvršene cesije nezakonitom i nepoštenom i predložio je da se Ines Ljubičić uskrati raspoređivanje njezine tražbine do pravomoćnog okončanja tog postupka kao drugog.

Donošenjem prvostupanjskog rješenja počinjena je bitna povreda odredaba ZPP-a iz čl.345 st.1 t.11 ZPP-a kao i da je pogrešno primjenjeno materijalno pravo iz članka 355 i 356 ZPP-a.

Stečajni vjerovnik je također tijekom prvostupanjskog postupka na temelju Sporazuma (dogovor za RJ RIAR“ od 5 srpnja 2007 g. a koji je priložen u spis istom pripada iznos koji premašuje 200 eura po m2 mora sukladno tome pripasti stečajnom vjerovniku a ističemo da je taj Sporazum još uvijek na snazi i da nije poništen što znači da proizvodi prava i učinke a zaključen je bez obzira što tada društvo nije bilo u stečaju upravo između osoba i pravnog prednika razlučnog vjerovnika.

Ističeno također da prvostupanjski sud nije postupio po uputi VTS-a prije nove Odluke jer je VTS u svojoj prvoj Odluci istakao prisilnu narav odredbe čl.118 st.1 OZ-a i dao jasnu uputu prvostupanjskom sudu da u ponovljenom postupku ,a koji je zanemario navedeno i ponovno u odnosu na upućivanje na parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporavane tražbine razlučnog vjerovnika ,pogrešnom primjenom materijalnog prava donio sadržajno istu Odluku a koja je rješenjem ukinuta.

Ističemo da da je stečajni vjerovnik pokrenuo parnicu protiv sadašnje razlučne vjerovnice Ines Ljubičić .Što se može utvrditi dokazima koji su već u spisu.

Dokaz.dokazi spis OGZ-a P-341/2020 i spis kod nalsovnog suda p-5/2019

Iz prethodno navedenih razloga su neosnovani navodi razlučnog vjerovnika .

Uostalom temeljem odredbe čl.118 OZ-a prvostupanjski sud će neizostavno postupiti po navedenom članku i uputiti stečajnog vjerovnika da pokrene parnicu protiv Ines Ljubičić ako smatra da to nije učinjeno.

Temeljem iznijetog stečajni vjerovnik stavlja prijedlog sudu da temeljem čla.118 st.3 OZ-a donese

R J E Š E N J E

Rješenjem naslovnog suda odgađa se donošenje Rješenja o namirenju Ines Ljubičić iz Zagreba,Pantovčak 97 OIB 63124783188h kao razlučnog vjerovnika do okončanja parnice koja se vodi kod Općinskog suda u Zagrebu pod brojem P-341/2020 kao i parnice koja se vodi kod Trgovačkog suda Split pod brojem P-5/2019

Josip Šarko pp